

AZ ASTORIÁNÁL

279 NAPPAL AZ EREDETI HATÁRIDŐ ELŐTT

ELKÉSZÜL AZ ALULJÁRÓ

Amikor január 2-án elkezdtek bontani az utakat, úgy tervezték, 1964. augusztus 20-ra készülnek el. Most azt ígéri az Astoria építő: „November 15-re átadjuk az aluljárót.”

Ha elkészülnek, 279 nappal előzik meg az eredeti határidőt — 318 nap alatt épül meg Budapest egyik legnagyobb, legmodernebb forgalmi csomópontja.

A mennyiségek: megmozgattak 11 500 köbméter földet, felhasználtak 8 ezer négyzetméter pallót, deszkát; ennyivel öt hold földet lehetne beteríteni. Háromezer köbméter gerendát, gömbfát, faragott fát használtak az állványozáshoz, 12 500 méter sárga-fekete csikos korláttal kerítették körül az építkezést. Az aluljáró vasbetonból készült. Ehhez 3500 köbméter betont, 4400 mázsá gömbvasat, acélbetétet használtak. A szigetelésekhez 2600 négyzetméter kátránypapír és bitumen, a villanyvezetékekhez 11 300 méter kábel, a sűrített levegő vezeték építéséhez 400 méter vas- és gumicső kellett.

Az építkezés legerősebb gépe a 36 méter magas francia toronydarú. Karja 28 méterre ér el, markolt homokot, kavicsot, betont, s emelte a Zagyva-hídat is. Az óriás vezetőfülkéjéből apró pontok az emberek. S olyan az Astoria, mint egy körülzárt, ostromlott város.

A PARANCSNOK

A parancsnok: Fogarasi Béla építésvezető. Magas, szőke férfi. Előre hajolva beszél:

— Sohasem tudtam elviselni, ha előttem hajtott egy kerekpáros gyerekkoromban. Addig nyomtam a pedált, amíg üres lett az országút — mondja. — Most is így van valahogy. Versenyezni az idővel, a munkával, a számokkal.

— Mikor kezdi reggel?
— Fél hétkor, hét órakor.
— Mikor megy el?
— Nehéz innen elmenni. A napokban korán akartam hazáérni. Fél nyolckor megyek

a Kossuth Lajos utca felé. Valaki megszólít: „Te, ezeket a korlátokat még kellene erősíteni, nehogy valami baj legyen.” Ismerős a minisztériumból.

Telefonálnak. Hívják az aluljáróba, a burkolókhöz, valaki referál a daruról, most javítják, szólnak, holnap reggel kooperációs értekezlet...

„A” MÜLLER

Alig néhány hetes a bejegyzés a személyazonossági igazolványban: „Mérnök. Diplomaszáma...” A fiatal

mérnök Müller József építésvezető-helyettes. A neve — fogalom. „Majd a Müller ütemezi.” „A Müller járt már itt?” „A Müller tudja?”

Ácsként kezdte. Ismeri az építés minden fogását. Mindenütt ott van, szervez, emberre tervezi jóformán a munkát, napi felbontásban, vezeti az építési naplót.

— Egy üres óra, egy perc állásidő sem volt — mondja. — Most szerezte a diplomát? Nagyon nehéz volt?

— Igen. Esténként tanul-tam. Az Astoriától néhány hónapig távol kellett lennem miatta... Nagyon izgalmas munka ez, nagyon nagy feladat.

Ennyit mond. Dicséri az ácsbrigádát: „Ők hűzták magukkal a stábot... Rajtuk múlik minden.”

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: <i>Solteskó Kornélia</i>		Cím: <i>Az Astoriánál</i>	
Forrás: <i>Sz. Hírlap</i>	1963. aug. 18.	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
(Hely)	(Idő)		
Tárgy	Hely	Személy	Helyszám
	<i>62.5.712.35</i>		
	<i>"1963"</i>		

OSZTÁLYOZÁS

Az ácsokkal először a föld alatt találkoztam. Akkor dacolták a Kossuth Lajos utca felőli aluljárót: olyan volt, mint egy erdő, több mint ezer vörösbarna kérgű faoszlop, sűrűn egymás mellett. Az oszlopok között megállt a levegő. Mérték 40—45 fokos meleget is.

Azt mondja André Alajos: — *Naponta megittunk hatnyolc liter vizet. Lefogytam nyolc kilót... A többiek is megérezték.*

André a szocialista ácsbrigád vezetője. Jászági fiatalember. Pirosbarna az arca, derekán a hagyományos szögtáska, fején poros svájcisapka. Azt mondja róla az építészvezető: „Elsőosztályú fickó!” Brigádjában ő a legfiatalabb ács, a többiek bölintanak: *nyolc méterre, a Lajos*”.

— *Mikor a földalatti-szekrényben szalutáltak, akkor látta volna!* — mondja Bátorfi Károly, a legrégebb munkatárs. (Most az Arany János-szoborral szemben szögeli a deszkalapokat emeletnyi mélységben Bátorfi.) — *Az volt a szép munka! Keszonban dolgoztak, húsz méterrel a föld alatt. Annyi helyük se volt, hogy kiegyenesedjenek. Kötött a beton... Nagyon meleg volt... (Később azt írták a lapok: világszínvonalon dolgoztak.)*

— Az igazi ácsmunka: magasban, háztetőn!

— *Nem* — mondják egyszerűen. — *Az igazi a szalu-*

zás: megépíteni a beton helyét, ahol kiöntik a falakat. Lefelé dolgozni, ez mindig más megoldásokat követeli: eltalálni, egyszerűsíteni kell... Ez az igazi!

A villamosból kihajolnak az utasok, azt gondolják: *akrobaták*. Gömbvasakon állnak a háromméteres mélység fölött, szekercével verik a kapcsokat, most hidat ácsolnak a *Zagyva-híd* helyett, ahol átmenetileg összekötik a megmaradt részt — a *teherautóknak*. Szemben a kör-szekrényt deszkázzák, egy létra az ötméteres mélység fölött; ez a feljárat. „Ácsnak lenni — mondta egy fiatal technikus — erő, ügyesség, bátorság!” *Kazai Péter*, a legrégebbi ács, ezt mondja: „Csak úgy megy, ha úgy csináljuk, mintha sajátunk volna. Az erkélyekről, a kerítés rései mögül a kíváncsiságával, a szemével sürget mindenki... Hát ezért sietünk...”

SANYI BÁCSI

— *Hogy jöjtek be? Nekem csak azt írták a szállítólevélre: Astoria...*

Valamit magyaráz, aztán megfogja a sofőr karját: „Megmutatom.” És megy. Pillanatok múlva visszajön. Leül, az asztalra könyököl. Fáradt, barna az arca. De a szeme ragyog. Itt úgy ismerik: *Sanyi bácsi*. Sokat kiabál és sokat megy. A főművezető. Róla azt mondták: „*Hajtós ember.*”

— Mit csinál egy nap alatt?

— *Mindent. Telefonálok anyagért, elhordatom a felesleget, bejárom a munkahelyeket, beszélek az emberekkel, egyszóval szervezem a munkát. Kevés a rakodótér, s nagy az építkezés, nehéz elhelyezni mindent úgy: kéznél legyen.*

— Melyik volt a leghosszabb napja?

— *Amikor felszerelték a Zagyva-hidat, 36 órát egyfolytában talpon voltam.*

— Járt fent a darun?

— *Igen. Egyszer azt mondták, korhadtak a gémeire vezető lépcsők. Felmentem, megnéztem.*

— Lejár a keszonba is?

— *Már a földalatti-építkezésnél keszonos voltam. Sokszor lemegyek.*

Egyszerűen beszél. Hajnalban kelt fel, s holnap hajnalban ismét itt lesz.

★

Éjszaka kigyulladnak az ívlámpák a munkahely felett; dolgoznak. A versenytáblán színes krétával grafikonok, nevek, számok. Az építészvezető asztalán kiterítve levél az V. kerületi Tanács VB elnökétől. Köszönő sorok a gyors munkáért.

Dolecskó Kornélia